

Liian monella lapsella on lasinen lapsuus

Karjalainen (20.4.2005) kertoi tuoreita ja hätkähdyttäviä tutkimustuloksia päihdekodeissa kasvavista lapsista. Tälläkin hetkellä on yli 100 000 lasta, jotka kokevat turvattomuutta, pelkoa ja laiminlyöntiä perheessä olevan päihdeongelman takia. Haitat seuraavat usein aikuiselämään saakka.

On hyvä, että päihteet puhuttavat. On tärkeää, että todellisuuteen herätään. A-klinikkasäätiön tutkijan Peltoniemen mukaan kyseessä on kansanterveysongelmasta, ja nyt tarvitaan kansallinen tukiohjelma päihdekotien lasten aseman parantamiseksi.

Päihdeongelma ei kuitenkaan ole pelkästään terveysongelma. Yhden perheenjäsenen päihteily koskettaa paitsi lapsia, myös puolisoa, naapureita, sukulaisia, työyhteisöjä ja heijastuu välillisesti koko yhteiskuntaan. Päihteiden käytön ongelmat ovat mitä suuremmassa määrin sosiaalisia ja kulttuurisia. Kyse on laajasta ilmiöstä, joka koskettaa ihmisiä syvästi - syntymättömästä lapsesta hamaan vanhuuteen saakka.

Päihdeongelma on vaiettu ja peitelty asia. Päihdeongelman laajuudesta ja vastaavasti päihdetyön ja palvelujärjestelmän laadusta ja määrästä meillä alkaa olla selvä näky. Pohjois-Karjalassa on tehty kesällä 2004 Päihdetyö näkyväksi –selvitys, joka nostaa esille ajankohtaiset päihdetyön ja –palvelujen kehittämistarpeet. Parhaillaan on työn alla sosiaali- ja terveysministeriön toimeksiannosta katkaisu- ja vieroitushoidon kehittämisen seuraavat askeleet.

Nyt tarvitaan ennen kaikkea laajaa arvo- ja asennekeskustelua, yhteistä tahtotilaa ja konkreettisia toimia päihdetyön, -palveluiden ja ennalta ehkäisevän työn vahvistamiseksi. Tarvitaan uutta luovia ratkaisuja. Ja se ei onnistu ilman hyvää yhteistyötä kuntien, järjestöjen ja yritysten kesken. Uudenlaista yhteistyön tiivistämistä kaipaa myös sektoroitunut palvelujärjestelmä. Kumppanuus on kova juttu!

Teija Makkonen, yht.yo.
Kehittämävastaava/päihdetyö
Itä-Suomen sosiaalialan osaamiskeskus

Arja Jämsén
yksikön johtaja
Itä-Suomen sosiaalialan osaamiskeskus
Joensuu